

Γαλαταρχὰ Κύπρ. Παναγιά Γαλαταρχὲ Δ.Κρήτ. γ) Θηλ., ἢ ἔχουσα μεγάλους μαστοὺς Στερελλ. (Ἀράχ.) 2) Ὁ εὐρισκόμενος παρὰ τὴν μαστοφόρον χώραν Ἀθῆν.: Γαλάριον κόκκαλον (τὸ μῆριαϊον ὅσπου τῶν αἰγοπροβάτων, κατ' ἀναλογίαν δὲ καὶ τὸ ἀντίστοιχον τῶν προσθίων ποδῶν). 3) Ἐκεῖνος ποῦ ἀκόμη θηλάζει Καλαβρ. (Μπόβ.) Χίος: Ρίφι γαλατάριον Χίος.

Β) Οὐς. 1) Τὸ ἀμελγόμενον ζῷον σύνθη. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.): Τὸ καλοκαίρι βάθουν χωριστὰ τὰ γαλάρια καὶ χωριστὰ τὰ στέργα σύνθη. Ἀντίθ. ἀργός Α 3, ἀργουδέλλα. 2) Μάνδρα εἰς τὴν ὁποῖαν ἀποχωρίζονται τὰ ἀμελγόμενα αἰγοπρόβατα Ἡπ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Ἡλ. Καλάβρυτ. Κορινθ.) κ. ἄ. β) Μάνδρα ἐν γένει τῶν αἰγοπροβάτων σύνθη.: Ἄσμη.

Μὲ τὰ κατοίκια ἔς τὴν ποδῶν καὶ τ' ἀργὰ ἔς τὰ χέρια στρουγγα σὲ στρουγγα περπατεῖ, γαλάρι σὲ γαλάρι Πελοπν.

Τὰ πρότα μῆχαν ἔς τὸ μαντρί, τὰ γίδια ἔς τὸ γαλάρι (πρότα=πρόβατα) Ἡπ. Συνών. μάντρα, μαντρί Ἡλ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπον Γαλάρι Πελοπν. (Μάν.) τοῦ Λούκα τοῦ Γαλάρι Πελοπν. (Γορτυν.) τοῦ Τζουρούμη τὸ Γαλάρι αὐτόθ. τοῦ Μπάρη τὰ Γαλάρια Πελοπν. (Τριφυλ.) τοῦ Κουρκούμα τὰ Γαλάρια Πελοπν. (Γορτυν.) Γαλαχτάρια Εὐβ. (Αἰδηψ.) Γαλατάρια Θράκ. Ἀγαλάρια Πελοπν. (Πύλ.) γ) Μάνδρα αἰγοπροβάτων διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον Πελοπν. (Γορτυν. Γέρμ. Καλάβρυτ. Κορινθ.) κ. ἄ.: Ἐπιασε τὸ κρῦν καὶ τὰ κατέβασαν τὰ πράματα ἔς τὰ γαλάρια Κορινθ. Συνών. χειμαδεῖο. δ) Μεταφ. μέρος ἀκάθαρτον καὶ βρωμερὸν Πελοπν. (Μάν.): Νὰ πλύνῃς τὸ πάτουμα, γιατί ἐναι γαλάρι. 3) Ποιμὴν ἐγγάλων αἰγοπροβάτων καὶ γενικῶς βοσκὸς Μακεδ. (Κηπουρ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Στερελλ. κ. ἄ.: Ἄσμη.

Γαλάρι, ποῦ ἔν τὰ πρόβατα, γαλάρι, ποῦ ἔν τὰ γίδια καὶ ποῦ ἔν ὁ Παναγιώταρος ὁ πρῶτος στανοκόπος; Ἀρκαδ. 4) Γαλακτοπώλης Κύπρ. Συνών. γαλᾶς, γαλατᾶς 1, γαλατζῆς. 5) Θηλ. γαλαταρχά, εἶδος ἀγρίου χόρτου Μεγίστ. 6) Χοιρίδιον τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ νὰ θηλάζῃ Κέρκ.

γαλάρισμα τό, ἀμάρτ. γαλάρ'σμα Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἐκ τοῦ ρ. γαλαρίζω. Ἀπασχόλησις εἰς τὴν γαλακτοκομίαν. Συνών. γαλαροκόμισμα.

γαλαρόγιδο τό, ΧΧριστοβασ. Διηγῆμ. Στάν. 47. Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ γίδι. Αἰξ ἀμελγομένη: Ἀνέβαιναν γὰ τοῖς ἀρμεγῶνες τοὺς τὰ γαλαρόγινδα.

γαλαροκόκκαλον τό, ἀμάρτ. γαλαροκόκκαλον Στερελλ. (Ἀράχ.) Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ κόκκαλον.

Τὸ ὅσπου τοῦ βραχίονος, ἢ κερκίς (διὰ τὴν σημ. πβ. γαλάρειο κόκκαλον ἐν λ. γαλάρεις Α 2).

γαλαροκόμισμα τό, Δλουκοπ. Ποιμεν. 69. Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ρ. γαλαροκομίζω. Γαλάρισμα, ὃ ἰδ.

γαλαροκόπαδο τό, Δλουκοπ. Ποιμεν. 25 γαλαροκόπαδον Θεσσ (Αἰβάν. Καλαμπάκ.) Στερελλ. (Λεπεν.) κ. ἄ. Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ κοπάδι. Ποίμνιον ἐγγάλων αἰγοπροβάτων. Συνών. γαλαροκοπή.

γαλαροκοπή ἢ, Δλουκοπ. Ποιμεν. 37, 59, 84.—Λεξ. Βλαστ. 288 γαλαροκοπή Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ κοπή. Γαλαροκόπαδο, ὃ ἰδ.

γαλαροκούδονο τό, ἀμάρτ. γαλαροκούδ'νον Στερελλ. (Λεπεν.)

Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ κουδούνη. Ὁ κώδων τῶν αἰγοπροβάτων.

γαλαροκούρι τό, ἀμάρτ. γαλαροκούρ' Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ κουρί. Δάσος ὅπου βόσκουν ἔγγαλα αἰγοπρόβατα. Πβ. γαλαρολίβαδο.

γαλαρόκνυπρο τό, Γ'Επαχτίτ. Ἰστορ. 34 γαλαρόκνυπρος ὁ, Δλουκοπ. Ποιμεν. 80 γαλαρόκνυπρος Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Λεπεν.)

Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ κνυρί. Ὁρειχάλκινος ποιμενικὸς κώδων τῶν αἰγοπροβάτων.

γαλαρολίβαδο τό, Δλουκοπ. Ποιμεν. 100. Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ λιβάδι. Λιβάδι ὅπου βόσκουν τὰ ἔγγαλα αἰγοπρόβατα. Πβ. γαλαροκούρι.

γαλαρόμαντρα ἢ, Χίος κ. ἄ. Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ μάντρα. Διαμέρισμα τῆς μάνδρας, ὅπου μένουν αἱ ἀμελγόμεναι αἰγες. Πβ. γαλαρομάντρι.

γαλαρομάντρι τό, Κρήτ. κ. ἄ.—Δλουκοπ. Ποιμεν. 47—Λεξ. Βλαστ. 286 γαλαρομάντρ' Θεσσ. (Αἰβάν. Καλαμπάκ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) γαλαρομάντρι Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ μαντρί. 1) Μάνδρα τῶν ἐγγάλων αἰγοπροβάτων ἐνθ' ἄν. Πβ. γαλαρόμαντρα. 2) Μάνδρα εἰς τὴν ὁποῖαν γίνεται ἡ κουρά τῶν ἐγγάλων αἰγοπροβάτων Ἡπ. Συνών. γαλαρειό.

γαλαρομιλζόρα ἢ, ἀμάρτ. γαλαρομιλζόρα Στερελλ. (Αἰτωλ.) γαλαρομπλζόρα Στερελλ. (Καλοσκοπ. Παρνασσ.)

Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ μιλζόρα. 1) Προβατῖνα ἔγγαλη Στερελλ. (Αἰτωλ.) 2) Προβατῖνα διαιτῆς γεννώσα διὰ τρίτην φορὰν Στερελλ. (Καλοσκοπ. Παρνασσ.)

γαλαροπρόβατο τό, ἀμάρτ. γαλαρόπρατο ΧΧριστοβασ. Διηγ. Στάν. 47. Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ πρόβατο, παρ' ὃ καὶ πράτο.

Ἐγγαλον πρόβατον: Ἀνέβαιναν γὰ τοὺς ἀρμεγῶνες τοὺς τὰ γαλόπρατα.

γαλαροτόπι τό, Θράκ. γαλαροτόπ' Στερελλ. (Ἀκαρναν.)

Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις καὶ *τόπι <τόπος ἢ ἐκ τοῦ ἀμάρτ. οὐς. γαλαρότοπος. Πβ. βοσκοτόπος καὶ βοσκοτόπι, σπιτότοπος καὶ σπιτότοπι κττ.

Μέρος λιβαδίου, ὅπου βόσκουν τὰ ἔγγαλα πρόβατα.

γαλᾶς ὁ, Κωνπλ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾶς.

